ଜୟପୁର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଜୟପୁର

ବନାମ

ଚିଲ୍ଡ୍ରେନସ ଏକାଡେମୀ, ଜୟପୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ନଭେମ୍ବର 3, 1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି.ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ରାଜସ୍ଥାନ ସହରାଞ୍ଚଳ ଉନ୍ନୟନ ନ୍ୟାସ (ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମିର ବିନିଯୋଗ) ନିୟମାବଳୀ, 1974:

ନିୟମ 17 - ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମି - ଆବଣ୍ଟନ -ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ରିହାତି ହାରରେ - ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଆବଣ୍ଟନ ପ୍ରଦାନ -ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁପାଳନ ନକରିବା -ମୂଳ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ବାତିଲ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଏକ ନୂଆ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଗଲା -ଅନୁଷ୍ଠାନ ବାତିଲକୁ ଆପତ୍ତି କରୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବର ମୂଳ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟରେ ରିହାତି ସହିତ ଆବଣ୍ଟନ ଦାବି କରୁଛି -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଟି ମୂଳ ପ୍ରସ୍ତାବର ହାରରେ ରିହାତି ସହିତ ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ହକ୍‌ଦାର ନଥିଲା, ଯାହା ବାତିଲ୍ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଉ ବଳବତ୍ତର ନଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ, ଏକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ, ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ 12.8.1988 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, 15,000 ବର୍ଗ ଗଜ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ, ଜୟପୁର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର ପାଇଁ 160 ଟଙ୍କା ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ମୋଟ 20,31,820.90 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ମାତ୍ର ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସରକାର ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟର 25%ରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଅନୁମତି ଆଦେଶ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ରାଶି ଜମା କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ 12.8.1988 ତାରିଖର ଆବଣ୍ଟନ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଉକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଏକ ନୂଆ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଇବାର 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ରାଶି ଜମା କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ରାଶି ଜମା କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠି ପଠାଇ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ରାଜସ୍ଥାନ ସହରାଞ୍ଚଳ ଉନ୍ନତି ନ୍ୟାସ (ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମିର ବିନିଯୋଗ) ନିୟମ, ୧୯୭୪ରେ ପ୍ରଚଳିତ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟର 50% ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହି ଦାବି ବେଆଇନ ଅଟେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ପୂର୍ବ ମୂଲ୍ୟର 25% ପ୍ରତି ବର୍ଗ

ମିଟର **160** ଟଙ୍କା ହାରରେ ପ୍ରଦାନ କରି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା **।** ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଜୟପୁର ଉନ୍ନୟନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ କରିଥିଲେ **।**

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : **1.1.**ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବର୍ଗ ମିଟର ପିଛା **160** ଟଙ୍କାର **25%** ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ପୂର୍ବରୁ ବାତିଲ ହୋଇସାରିଥିଲା ଏବଂ ଆଉ ବଳବତ୍ତର ନଥିଲା **।**

1.2. ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବରେ, ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର ପାଇଁ **160** ଟଙ୍କାରେ ଜମି ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହାକୁ ପାଳନ କରି ନଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବ ବାତିଲ ହୋଇଗଲା **।** ଏହି ବାତିଲ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନଥିଲା **।**ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟରେ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ **50%** କିମ୍ବା **25%,** ଯେପରି ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିନଥିଲେ **।** ସେମାନେ ୨୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବଦଳରେ ମାତ୍ର ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ **। 1990** ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦକାରୀମାନେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମାନିନଥିଲେ; ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ ମୂଳ ମୂଲ୍ୟର **25%** ରିହାତି ହାରରେ ବର୍ଗ ମିଟର ପିଛା **160** ଟଙ୍କାରେ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ **।**

1.3. 1987 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର **13** ତାରିଖର ପରିପତ୍ରଟି କେବଳ ଶିକ୍ଷାଗତ, ଧାର୍ମିକ, ଦାତବ୍ୟ କିମ୍ବା ସାର୍ବଜନୀନ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟ ଭାବେ **25%** ରିହାତି ହାରରେ ଜମି ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ଦେୟ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ସମାନତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା **।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 10308/1995 ।

ଡି.ବି.ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 607/1991ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 10.11.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡକ୍ଟର ଶଙ୍କର ଘୋଷ ଏବଂ ଏ.କେ. ଗୋଏଲ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସି.ଏଲ୍. ରାଜକୁମାର, ପି. ନରସିଂହନ୍ ଏବଂ ଅରୁଣେଶ୍ୱର ଗୁପ୍ତା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ, ଡି.ବି. ସ୍ପେସିଆଲ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 607/1991ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ 10 ନଭେମ୍ବର, 1993 ତାରିଖର ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିବାଦରେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛି ଏକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଯିଏକି ମାଳଭିୟ ନଗର ଯୋଜନାରେ 15,000 ବର୍ଗ ଗଜ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲା । 1988 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 12 ତାରିଖର କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟ ବର୍ଗ ମିଟର ପିଛା 160 ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଖଣ୍ଡ 5ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଲିଜ୍ ଟଙ୍କା 15 ବର୍ଷ ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟର 25%ରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତାବର ଖଣ୍ଡ 15ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ରାଶି ପୈଠ ନକଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ସୁଧ ଆଦାୟ ଏବଂ ଆବଣ୍ଟନକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ହେବେ । ଗ୍ରହଣ କରାଗଲେ, ଖଣ୍ଡ ୧୬ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (ii)ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, "ଯଦି ଆପଣ ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆବଣ୍ଟନକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଦୟାକରି ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅନୁସାରେ ରାଶି ଜମା କରନ୍ତୁ" । ପରିମାଣର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଜମା କରାଯିବାକୁ ଥିବା ମୋଟ ପରିମାଣ 20,31,820.90 ଟଙ୍କା ଥିଲା । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ମାତ୍ର ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜମା କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସଚିବ ଏକ ଚିଠି ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର 1988 ଅଗଷ୍ଟ 12 ତାରିଖର ଚିଠି ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା-ଏକାଡେମୀକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟର 25%ରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ଫେରସ୍ତ କରାଯାଉଛି । ଏହାପରେ 1990 ଜାନୁଆରୀ 12 ତାରିଖରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ 1989 ଜୁଲାଇ 6 ତାରିଖର ଏକ ଚିଠି ଅନୁଯାୟୀ, ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଦୋହରାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଜମିର ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟର 25%ରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଏହିପରି କୁହାଯାଇଥିଲା:

> "ଦୟାକରି ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ଚିଠି ଜାରି ହେବାର ତାରିଖରୁ 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଜମିର ମୂଲ୍ୟକୁ ସଚିବ, ଜେ.ଡି.ଏ., ଜୟପୁରଙ୍କ ନାମରେ ଜମା କରାଯିବ, ନଚେତ, ପ୍ରସ୍ତାବଟି ବାତିଲ ହୋଇଯିବ ।"

ଏହାପରେ 1988 ଅଗଷ୍ଟ 12 ତାରିଖର ଆବଣ୍ଟନ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ପୂର୍ବ ଆବଣ୍ଟନକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଚିଠି ଜାରି ହେବାର 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ଅର୍ଥ ଜମା କରିବା ସର୍ତ୍ତରେ ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ, ରାଜସ୍ଥାନ ସହରାଞ୍ଚଳ ଉନ୍ନୟନ ନ୍ୟାସ (ସହରାଞ୍ଚଳ ଜମିର ବିନିଯୋଗ) ନିୟମାବଳୀ, 1974 ଅନୁଯାୟୀ 50% ପ୍ରଚଳିତ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ

କରାଯିବାକୁ ଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦାବି ବେଆଇନ ଥିଲା ବୋଲି ଏକ ଚିଠି ଲେଖିବା ବ୍ୟତୀତ ଅର୍ଥ ଜମା କରାଯାଇନଥିଲା ।

ଯେଉଁ ନିୟମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି, ତାହା ଏହିପରି:

"ନିୟମ 17 ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ବର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜମି ମଞ୍ଜୁରୀପ୍ରାପ୍ତ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟଠାରୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।"

ନିୟମ 17 ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

"ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାର୍ବଜନୀନ ଓ ଦାତବ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ମଞ୍ଜୁରୀପ୍ରାପ୍ତ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟର 50% ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରି କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମତିରେ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ କିମ୍ବା ରିହାତି ହାରରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇପାରିବ ।"

ତେଣୁ ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଜମି ଆବଣ୍ଟନ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ ଆବଣ୍ଟନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମଞ୍ଜୁରୀପ୍ରାପ୍ତ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟର 50% ପଇଠ ଉପରେ ଆବଣ୍ଟନ କରିପାରିବେ । ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତାବରେ, ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର ପିଛା 160 ଟଙ୍କା ଜମି ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ତାହା ପାଳନ କରି ନଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ପରି, ପ୍ରସ୍ତାବଟି ବାତିଲ ହୋଇଯାଇଥିଲା । 1990 ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପାଳନ କରାଯାଇନଥିଲା । କେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ କମ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଇପାରିବ, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପରିପତ୍ର ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । 1987 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 13 ତାରିଖର ପରିପତ୍ରଟି କେବଳ ଶିକ୍ଷାଗତ, ଧାର୍ମିକ, ଦାତବ୍ୟ କିମ୍ବା ସାର୍ବଜନୀନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟ ଭାବେ 25% ରିହାତି ହାରରେ ଜମି ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଆବଣ୍ଟନ ଏବଂ ଦେୟ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ସମାନତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର ପାଇଁ 160 ଟଙ୍କା ହାରରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ । ଯଦି ସେମାନେ ସଂରକ୍ଷିତ ମୂଲ୍ୟରେ ରାଶି ପୈଠ କରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ମାମଲା ଅନୁସାରେ, 50% କିମ୍ବା 25% ଫେରସ୍ତ ଦାବି କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କିଛି କୁହାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ, ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ସେମାନେ ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ସେମାନେ 21 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବଦଳରେ ମାତ୍ର 1 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାକୁ ଚୟନ କରିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ପରି, ବାତିଲ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଳନ କରି ନଥିଲେ; ବରଂ ସେମାନେ ପ୍ରତି

ବର୍ଗ ମିଟର ପାଇଁ 160 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ମୂଳ ମୂଲ୍ୟର 25% ରିହାତି ହାରରେ ଆବଣ୍ଟନ ଦେବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାଗିଥିଲେ । ତେଣୁ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବର୍ଗ ଗଜ ପ୍ରତି 160 ଟଙ୍କାର 25% ପ୍ରଦାନ ଉପରେ ଆବଣ୍ଟନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ବାତିଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଆଉ ସ୍ଥାୟୀ ନଥିଲା । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବେ ବେଆଇନ ଅଟେ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।